

zapuščini avstrijskih državljanov sploh pristojbinsko prostost, torej ne le z ozirom na razmerje dediča do zapustnika. (Sklep 25. oktobra 1909.)

34. V ženitni pogodbi naveden dogovor, da pripadejo stvari, ki so last enega zakonca, po njegovi smrti drugemu zakoncu, ni predmet odmere pristojbin od ženitne pogodbe, torej tudi ne predmet za zavarovanje eventualne odstotne pristojbine po § 10 zakona z dne 13. decembra 1862 št. 89 drž. zak. (Sklep 16. nov. 1909).

35. a) Žaga, ki jo ima lesni trgovec in na kateri reže iz svojih lastnih gozdov, je tako, kakor izsekavanje gozda, podvržena pridobnini, ako lastnik teh gozdov ne izsekava po gozdno-gospodarskih načelih, ampak je to le pomožni obrat njegove lesne trgovine.

b) Ako se na žagi reže deloma po gozdno-gospodarskih načelih iz lastnih gozdov posekani les, deloma pa v izvrševanje lesne trgovine nakupljeni les, tedaj ni vzeti za podlago občni pridobnini znakov celega obrata, ampak le znake tistega dela obrata, ki je davku podvržen. (Sklep 3. jan. 1910.)

Razne vesti.

V Ljubljani, dne 15. decembra 1911.

† Dr. Eduard Volčič.

Kakor blisk iz jasnega nas je v sredo 22. pr. m. dopoldne zadela vest, došla iz Novega mesta, da je tamkaj umrl deželnosodni svétnik dr. Eduard Volčič. Brez vidne bolezni, brez trpljenja, nenadoma tudi za svojece, je zaspal za večno. Zvečer je bil legel kakor po navadi k počitku, proti 10. uri je še nekoliko pokašljal, potem je bilo vse mirno, zjutraj pa so ga našli, moža najboljših let, mrtvega. Srčna kap... lepa smrt za moža, ki je v svojem življenju veliko trpel in mnogo dušnih borb prestal. Toda ob njegovi smrti je zarosilo marsikateremu njegovemu prijatelju in znancu oko. Vemo, da je bil dr. Volčič le z neizprosno silo odtrgan od svoje uboge, slepe, podpore tolikanj potrebne so-proge. Vemo, da je moral brez odloga od bogate mize, obložene z delom za svoj narod, katero mu je bilo vse življenje edini pravi užitek. Vemo, da je na mah moralo pasti zdravo drevo, ki je bilo ravno zadnji čas pokazalo vso

svojo rodovitnost ... To tragiko čuti posebno društvo „Pravnik“ in njegovo glasilo „Slov. Pravnik“, kajti dr. Eduard Volčič jima je bil zadnja leta najvztrajnejši sotrudnik, ki je za njune namene porabil skoraj vsako svojo prosto uro in bil za njun bodoči napredek poln dobrih načrtov. Pa je sadaj legel v grob z vso svojo žilavostjo in vsem tem svojim navdušenjem. Tako hitro je moral to storiti, da se niti na zadnjem potu nismo mogli posloviti od njega. Pogreb njegov je bil že 23. popoldne in njegovi prijatelji in spoštovatelji iz Ljubljane mu niso mogli več izkazati zadnje časti. Društvo „Pravnik“ je naročilo v znak hvaležnosti, da se je položil na krsto venec. Dovolj za sedaj! V posebnem nekrologu podamo sliko o njegovem življenju, delovanju in hrepenenju. Pogrešala ga bo naša stvar še dolgo, saj v gotovih pogledih je njegova smrt zanjo nenadomestna izguba. Z njegovim imenom ostane vedno združen časten spomin!

— (Štiridesetletnico), odkar je postal odvetnik, je dne 10. t. m. praznoval gospod dr. Janez Mencinger v Krškem. Do l. 1882 je bil odvetnik v Kranju, nadalje v Krškem. Znano je njegovo ime po vsej domovini, dasi ni nikdar javno nastopal in je bil celo s svojimi spisi tako skromen, da jih je priobčeval skoraj le s psevdonimi. Njegovi spisi, ki se sedaj začno izdajati v posebni zbirki, kažejo visoko splošno naobraženost, poleg tega pa so zaklad izvirnih, globokih idej. Izvenredno ljubeč je njegov humor, s katerim je tudi v „Slov. Pravniku“ l. 1896 opisal pesnika dr. Franceta Prešerna kakor pravnika. K njegovi štiridesetletnici mu je čestital odbor odvetniške zbornice kranjske s posebnim pismom in v njem poudarjal, da se je njegovo stanovsko ponašanje odlikovalo po vestnosti in natančnosti, po močnatosti, obenem pa tudi ljudomilosti v izpolnjevanja poklica. Gospod jubilar se je na to zahvalil, češ, da je to spričevalo zanj najveselejši dogodek v njegovem 40letnem odvetnikovanju. Bog poživi dičnega starosta slovenskih odvetnikov še mnogo let!

— (Jeli dolžan sodnik prevajati drugemu sodniku v uradu uradne spise?) V pripomnki k članku pod tem zaglavjem v „Slov. Pravniku“ str. 242 se poroča o slučaju, da je dunajsko eksekucijsko sodišče odklonilo rešitev predloga za vnovčenje zarubljenih patentnih pravic, ker izvršilni predlog, podan v slovenskem jeziku pri dovolilnem sodišču v Ljubljani, ni sestavljen v uradnem jeziku eksekucijskega sodišča. Proti temu sklepu je dotični odvetnik v imenu zaht. upnika vložil rekurz na c. kr. deželno sodišče na Dunaju, ki se je s sklepom od 10. oktobra 1911 R XIII 893, 11 - 7 glede jezika izjavilo tako-le: „Dagegen, dass das Executionsgericht den Recurrenten darauf aufmerksam machte, dass es wegen Unkenntnis der Sprache, in welcher der Executionsantrag abgefasst ist, einen allenfalls in demselben enthaltenen Verwertungsantrag nicht der Erledigung zuführen könne, kann mit Grund nicht Beschwerde geführt werden, weil gemäss § 331 Abs. II. E. O. das Executionsgericht zur Erledigung eines solchen Antrages berufen wäre, demnach dieser Antrag in jener Amtssprache zu stellen gewesen wäre, welche bei dem Executiongerichte Wien in Geltung steht, und dieses Gericht zur Veranlassung einer amtswegigen Uebersetzung des Executionsantrages nicht verpflichtet war.“ Revizijski rekurz ni bil dopusten, kar je v meritornem oziru stvar bila s tem rešena.

— (Tudi očitiranje „dejanj“ je mnogokrat kvalificirati po § 491 k. z.) Očitiranje zaničljive lastnosti (§ 491 k. z.) ni kaznjivo, če se je zgodilo le napram eni od žaljenega različni osebi. Kvalifikacija po §-u 491 k. z. je torej včasih odločilnega pomena. Po §-u 488 k. z. je treba, da se je očitalo nepošteno ali nenravno dejanje s tem, da se je navedlo gotovo izmišljeno ali zavito dejstvo, po §-u 491 k. z. že zadošča očitiranje zaničljive lastnosti brez navedbe gotovih dejstev. Očita se lahko torej nečastno ali nenravno dejanje in se vendar ne zapade §-u 488 k. z., če se ni navedlo konkretnih dejstev, iz katerih sestoji to dejanje. N. pr.: „Ti si mi sina zapeljal, da je postal pijanec“, je kvalificirati po §-u 491 k. z., ker se pač navaja dejanje, vendar nobenih gotovih dejstev, v kojih je to dejanje obstajalo. Navaja se tu nekak uspeh cele vrste dejstev, ki so imele za posledico, da je bil sin zapeljan. To, kar je tedaj konkluzija ali posledica posameznih navedenih konkretnih dejanj, to očitati ni kaznjivo po §-u 488 k. z. „Ti si sina zapeljal, da je včeraj delo zamudil“, „Ti si ga vodil po zakotnih lokalih“ — to so očitiranja nenravnih dejanj z navedbo gotovih dejstev. Samoobsebi je razumljivo, da se je treba vselej ozirati na ves kontekst in na vtisk, ki ga imajo ali morajo imeti v konkretnem slučaju udeleženci, tako, da je očitiranje: „Ti si mi hčer zapeljal“ lahko kvalificirano po §-u 487 k. z., če je iz vse zveze spoznati, da se je očitalo zapeljanje v zmislu §-a 506 k. z., a po §-u 488 k. z., če je kontekst oz. so udeleženci taki, da morajo vedeti, da je šlo za konkreten dogodek, ki pa nima znakov kakega prestopka k. z., ali pa po §-u 491 k. z., če je bilo očitiranje splošno. Če torej očitiranja „dejanj“ niso v takem slučaju kaznjiva po §-u 488 k. z., nastane vprašanje, ali so kaznjiva po §-u 491 k. z. Čim se očita kako nečastno dejanje, se očita tudi zaničljiva lastnost, da je razžaljenec sposoben zagrešiti tako dejanje. N. pr. „On je z ženo grdo ravnal“ je kvalificirati po §-u 491 k. z., ker se s tem očita surovost, nikakor pa ne po §-u 488 k. z. ker se ne pove nobeno konkretno dejstvo, v katerem naj bi to grdo dejanje obstajalo. § 491 k. z. je potemtakem nekak subsidiaren §, v katerega se vjame, kar ne gre v mreže strožjih §-ov 487 in 488 k. z. Ko se analizujejo ti §-i, je treba svariti, da bi iskali definicij za izraze „dejstvo“, „dejanje“ morda filozofsko, ker bi potem prišli v zagate, kateri pojem je širši. Umevati je izraze povsem naravno in neprisiljeno in marsikoja pravda radi razžaljenja časti bode končala brez obsodbe, ker se izkaže, da se je le vpričene osebe očitalo po §-u 491, a ne po §-u 488 k. z. G. Ž.

— (Popravek.) Na strani 321. čitaj za besedo „Rechtseinheit“ v predzadnji vrsti odspodaj: 1911; na str. 324. za besedo „sme“ v zadnji vrsti spodaj: pri nas, na isti strani v deseti vrsti od spodaj namesto besede „organični“ — ograničeni.

„Slovenski Pravnik“ izhaja 15. dne vsakega meseca in ga dobivajo člani društva „Pravnika“ brezplačno; nečlanom pa stoji za vse leto 10 K, za pol leta 5 K.